

Цены в Киеве

	В гривнах	Бел.руб. по курсу 455
Помидоры, кг	5	2275
Картошка, кг.	2,5	1140
Живая рыба	7	3190
Свекла столовая, кг	2,5	1140
Арбузы, кг.	1,5 - 2,5	680 - 1140
Виноград, кг.	8,50 – 14	3870 - 6370
Яблоки, кг.	4 - 6	1820 - 2730
Сосиски молочные, кг.	26,20	11920
Колбаса Докторская	20,70	9420
Молоко 3,2%, пакет литр	4,22	1920
Водка, 0,5	7 - 20	3185 - 9100
Пиво Оболонь, светлое, 0,5 л.	2,50 4,50	1140 2070
Лимонад бесцветный, 2л	4,60 – 4,85	2090 - 2210
Стрижка простая в парикмахерской мужская	16-25	7280 - 11380
женская	35-40	15930 - 18200
Проезд в метро, городском автобусе	0,50	230
Проезд в гор.маршрутке	1,0 – 1,75	455-800
Журнал «Лиза»	1,5	690

ПРАДПРЫМАЛЬНІКАЎ ЗАГАНЯЮЦЬ У ПРАВАВУЮ І ІНФАРМАЦЫЙНУЮ БЛЯКАДУ

У СЛОНІМЕ І ГОМЕЛІ МЯСЦОВЫЯ ЎЛАДЫ АДМОВІЛІ ПРАДПРЫМАЛЬНІКАМ У ПРАВЯДЗЕНЬНІ МІТЫНГАЎ. НЯМА ПАКУЛЬ АДКАЗУ НА ЗАЯЎКУ НА МІТЫНГ Ў ВІЦЕБСКУ.

Ініцыявалі акцыю актывісты грамадзкага аб'яднання "Пэрспэктыва". Яго старшыня Анатоль Шумчанка ў інтэрвію Радзё Свабода заявіў:

"Мы тлумачым чыноўнікам, што выстаўляем толькі эканамічныя патрабаваньні. Арыентуемся на абяцаньне Аляксандра Лукашэнка "не пагаршаць умоваў для разьвіцьця малога бізнэсу".

Але як у Слоніме, так і ў Гомелі чыноўнікі далі адказ, што мэты мітынгу нібыта не адпавядаюць заканадаўству.

Хлусьня! 10 верасня ў Менску, а пазьней і ў Берасьці адбыліся афіцыйна дазволеныя мітынгі з дакладна такой жа фармулёўкай мэты. Атрымліваецца, што чыноўнікі па-рознаму трактуюць нашы заяўкі на мітынг як інфармацыйную акцыю".

Са словаў Анатоля Шумчанкі, як у Слоніме, так і Гомелі і раней забаранялі мітынгі сябраў аб'яднання "Пэрспэктыва". Шумчанка кажа, што ў рэгіёнах супраць прадпрымальнікаў выкарыстоўваюць тыя ж мэтады, што і супраць апазыцыі.

"У лістападзе ў Менску мы зноў будзем праводзіць мітынг беларускіх прадпрымальнікаў, і гэтыя праблемы будуць агучаныя на поўны голас", - заяўляе Анатоль Шумчанка.

Вячаслаў Кулік

24 ОКТАБРЯ – ДЕНЬ ОРГАНИЗАЦИИ ОБЪЕДИНЕННЫХ НАЦИЙ.

Годовщина вступления в силу Устава Организации Объединенных Наций — 24 октября 1945 года — празднуется как День Организации Объединенных Наций с 1948 года. По традиции он отмечается в мире путем проведения совещаний, дискуссий и выставок, посвященных достижениям и целям Организации. В 1971 году Генеральная Ассамблея рекомендовала,

чтобы все государства-члены отмечали его как государственный праздник.

Всемирный день информации о развитии. В 1972 году Генеральная Ассамблея ООН учредила Всемирный день информации о развитии. Цель заключалась в привлечении внимания мирового общественного мнения к проблемам развития и к необходимости укрепления международного сотрудничества для их решения. Ассамблея постановила, что дата этого дня должна совпадать, в принципе, с Днем Организации Объединенных Наций, 24 октября.

Эта дата также является датой принятия в 1970 году Международной стратегии развития на второе Десятилетие развития Организации Объединенных Наций. Ассамблея выразила убежденность в том, что улучшение распространения информации и мобилизация общественного мнения, в особенности среди молодежи, явились бы важным фактором для лучшего осознания проблем развития и способствовали бы, таким образом, наращиванию усилий в сфере международного сотрудничества в целях развития.

ственная организация «Интерньюз-Украина» - наиболее крупная из тех, кто в своей стране занимается реализацией международных программ по развитию прессы. Уточню, что понятий «залежная» и «незалежная» там нет. Просто – прессы. Проект, в рамках которого мы учимся, имеет название «У-Медиа» и проводится в партнерстве с «Интерньюз-Нетворк», который финансируется (не в Беларуси будь сказано) USAID – Агентством США по международному развитию.

Цель проекта – развитие гражданской журналистики. Это как раз про нас и наших коллег. Имеются в виду люди без специальных дипломов, которые хотят выпускать собственные издания. Во всем цивилизованном (за исключением отдельных заплутавших в идеологических джунглях островков) мире признано, что такие проекты зачастую бывают весьма успешными и создают серьезную конкуренцию авторитетным «таймсам». При этом их трудно прикормить и контролировать, что дает возможность работать по известному принципу азиатских акынов: «Что вижу – то пою».

Чтобы не возвращаться к теме, сразу же отвечу потенциальным разоблачителям, которых начиная с 1937-го года заклинило на теме оплаченного шпионажа в пользу гадов-капиталистов. Их способы наведения тени на белый день неоднократно описаны классиками литературы, включая незабвенного белоруса Кадрата Крапіву. Проснитесь. Во всем мире (за исключением уже упомянутых островков) является нормальной практикой поддержка своих своими. То есть, коллеги с большими (ударение можете ставить и на первом и на втором слоге) возможностями помогают тем, у кого этих возможностей меньше. При этом речь не идет о «мешках баксов», тайно перевозимых через границу. Зарубежные коллеги дают нам ВОЗМОЖНОСТИ, подтягивая до уровня, являющегося для них нормальным.

Среди партнеров наших украинских коллег есть и частные фонды, и правительственные «институции», и международные организации. Глава правления «Интерньюз-Украина», Константин Квурт, является членом Национальной комиссии по утверждению свободы слова и развитию медиа-пространства,

созданной в качестве консультативного органа Президентом Украины Виктором Ющенко.

Еще в начале XXI века подобные проекты существовали в Беларуси: «Айрекс про медиа», «Каунтерпарт фор партнершип» - многим общественным активистам эти названия наверняка знакомы. Да и в райисполкомах с их представителями общались неоднократно, организовывали совместные проекты... Увы, ситуация со свободой слова в нашей стране с той поры круто пошла под откос, и все подобные программы наше правительство свернуло, имея, похоже, в виду, что «Советская Белоруссия» - лучшая общественно-политическая газета, и нечего тут...

Хотя даже первые результаты, полученные тогда в результате сотрудничества, до сих пор приносят определенную пользу. Благодаря поддержке «Айрекса» закрепились на информационном рынке несколько независимых изданий, появились ряды независимых журналистов. Проводившиеся «Каунтерпарт» тренинги и семинары помогли найти себя многим местным общественным активистам.

Обучение проходит в прекрасном офисе, где имеется достаточное количество техники, а к проведению тренинга привлекаются специалисты, работающие на весьма и весьма солидном уровне. Достаточно сказать, что человек, проводивший занятия по фото- и видеосъемке, является главным оператором в одной из ведущих телекомпаний своей страны. Участники тренинга – в основном молодые ребята, работающие в разных сферах информационного пространства и стремящиеся развиваться, несмотря и вопреки. Надо ли говорить, что в «СБ» и прочих «чэсных» изданиях стройными рядами (где шаг вправо-влево – побег) шагающих шляхом в никуда, большинству из них будет тесно и захочется чего-то большего, нежели сводки о битвах с урожаем. Благо, существующие ныне технологии позволяют многократно усилить снова ставшую в нашей стране актуальной фразу уже упоминавшегося Кондрата Крапівы, которая так и просилась в заголовок.

ГАЛАСЫ ЗАМЕЖЖА

НА УЛИЦАХ КИЕВА

КОРРЕСПОНДЕНТ НАШЕЙ ГАЗЕТЫ СПРАШИВАЛ ПРОХОЖИХ: ЧТО ПЕРВОЕ ВАМ ПРИХОДИТ В ГОЛОВУ, КОГДА ВЫ СЛЫШИТЕ О БЕЛАРУСИ?

ВАЛЕНТИНА, ПРОХОЖАЯ С БОЛЬШОЙ СУМКОЙ:

- Лукашенко и хорошие дороги.

ВАЛЕНТИНА АЛЕКСАНДРОВНА, ПЕНСИОНЕРКА:

- Я очень уважаю вашего президента.

АНАТОЛИЙ, МЕНЕДЖЕР ПО ПРОДАЖАМ:

- Тракторы. Я сам из села и часто там их видел.

ЕВГЕНИЙ, СТУДЕНТ УНИВЕРСИТЕТА:

- Камеди-клуб. И там хорошо играют в футбол.

МАРИНА, ПЕДАГОГ:

- Природа красивая и люди приятные

ЛЮДМИЛА, МЕДСЕСТРА:

- Я знаю, что ваша страна более чистая, чем Киев и вообще Украина. Нет этих ужасных плакатов на каждом углу. И вообще ваш президент лучше нашего.

ЮРА, МУЖЧИНА В РАБОЧЕЙ ОДЕЖДЕ:

- Лукашенко, беспредел, неудавшаяся революция в прошлом году.

ЛЮДМИЛА, ПЕНСИОНЕРКА:

- У меня родственники в Беларуси, они довольны своей жизнью. Получают хорошую пенсию.

ОЛЕГ, ВОДИТЕЛЬ ПРИЛИЧНОГО «ФОЛЬКСВАГЕНА»:

- Картошка, что же еще?

АНЯ, СТУДЕНТКА:

- Наша страна самая классная, а о Беларуси ничего не знаю – не интересуюсь.

ЮРИЙ, ПРЕДПРИНИМАТЕЛЬ:

- Нам бы порядок такой, как там...

АЛЕКСАНДР, ХУДОЖНИК:

- Ансамбль «Песняры»

ВАЛЕНТИНА ГРИГОРЬЕВНА, ЗАМЕСТИТЕЛЬ ДИРЕКТОРА КОММУНАЛЬНОГО ПРЕДПРИЯТИЯ:

- Я там не была, но знаю, что дороги там лучше, чистота. И сосед говорил, что если там на пешеходном переходе, не дай Бог, водитель не пропустил пешехода, то до следующего перекрестка он может не доехать – получит огромный штраф.

ВЛАДИМИР, СОЛИДНЫЙ МУЖЧИНА, ВЫШЕДШИЙ ИЗ БАНКА И САДЯЩИЙСЯ В ДЖИП-ЛЕНДКРУЗЕР:

- Сожаление.

«АХ, МИЛЫЙ ВАНЯ,
Я ГУЛЯЮ ПО ПАРИЖУ...»

Владимир Высоцкий

Каб сонца засланіць, вушэй асьліных мала

Осень в Киев не спешит. По картинке - отставание от нашей действительности примерно в две недели, довольно тепло и без дождей. Как и в любом другом мегаполисе, все куда-то торопятся. Переполненное метро привлекает равно как скоростью, так и ценой. Пятьдесят украинских копеек за поездку (в Минске украинские «гроші» можно купить по 455, в Орше – по 430) «в переводе» означают никак не более 230 белорусских рублей. На тесноватых старых станциях особенно в часы пик - серьезная давка. Бывает, что до турникета добираешься мелкими шажками и затем выстаиваешь длинную очередь на эскалатор. При этом люди доброжелательны, не слышно ни перебранок, ни даже мата. Поезда переполнены, то и дело следуют просьбы по радио освободить двери и побыстрее заканчивать посадку. И вагоны и станции – сплошь в рекламе. Кредиты за один час... пиво «Черниговское»... требуются менеджеры – зарплата от 1500 гривен – этих особенно много, видимо, на такую зарплату менеджеры не клюют...

На улицах мало «державніх» автобусов и троллейбусов (проезд - те же 50 коп.) и множество частных маршруток - в подавляющем большинстве это знакомые нам желтые «Богданы». Проезд в них хоть и стоит, как минимум, вдвое дороже (1-1,75гр.), но и они всегда переполнены. Не забудем, что это Киев – столица. Для сравнения - в Минске маршрутки возят за 1500, а метро и гоотранспорт берет с пассажира по 600 руб. При этом в Киеве даже бабушки на остановках не ждут «халявного» автобуса, а садятся в маршрутку и едут. Остановки - по требованию. Во всех маршрутках висит постановление горисполкома, гласящее, что городской транспорт (даже автобусы) может останавливаться в местах, где это не запрещено правилами движения. И ничего - останавливаются. Людям удобно и перевозчиком - деньги. Заметно, что они у народа здесь есть, и те, кто хочет, заработать их в состоянии – государство, как минимум, не мешает. На вопросы о заработке большинство отвечает неохотно, добавляя затем: «Но это – официально». Даже уборщица в парикмахерской (формальный оклад – 200 гривен в месяц) загадочно улыбается. Дескать, чаевые перепадает, кто даст рубль (мно-

В ЭТОМ СКРОМНОМ КОТТЕДЖЕ И РАСПОЛАГАЕТСЯ МЕЖДУНАРОДНАЯ ОБЩЕСТВЕННАЯ ОРГАНИЗАЦИЯ "ИНТЕРНЬЮЗ-УКРАИНА"

гие так называют гривну), кто – два... Таксист, работающий на хозяина, получает в Киеве 1000 долларов, в райцентре Золотоноша Черкасской области – 1000 гривен. У входов на станциях метро везде приглашают продавцов телефонных карточек и прочей мелочевки. Зарплата от 100 гривен в день.

Уличная торговля развита по всему городу. Никто никого не гоняет - на тротуарах, перекрестках, остановках, множество лотков, палаток, которые торгуют уже с 7-8 утра и сворачиваются с наступлением темноты. Как результат – грязновато, но порядок поддерживается, хотя и без фанатизма. В то же время – характерного постсоветского нытья о тяжелой жизни тоже немало. На остановках ворчат о переполненном транспорте, в автобусах поругивают власть.

Столь любимые нашим БТ бомжи в самом деле

наличествуют (посмотришь сюжет, особенно, если в нем присутствует нечто про Ющенко – и кажется, что полстраны там копаются в мусорках), но таковых - единицы. Кормятся возле вокзала, на базарчиках, иногда просят деньги в переходах (в основном древние бабушки). Отношение к ним у простых людей снисходительное, дескать, кто крутится – тот всегда заработает, а это – алкаши и лодыри. В тех же переходах - музыканты, на Крещатику мальчишка лет десяти играет на скрипке. У некоторых – электроаппаратура, видно, что работают не первый день. В лежащих у ног футлярах – не только мелочь, но и купюры с нулями. Власть этих людей как минимум не трогает, поскольку те у нее ничего не просят, а народ подает охотно – в Украине трудяг уважают.

Пригласившая нас Международная обще-

БЯЛЫНІЧЫ

СУПРАЦЬ АДМЭНЫ ЛЬГОТ

У апошнюю дэкаду верасня у рамках “Сацыяльнага маршу” грамадскія актывісты Бялыніцкага раёна правялі кампанію па збору подпісаў грамадзян супраць Закона Рэспублікі Беларусь “Аб дзяржаўных сацыяльных льготах, правах і гарантыях для асобных катэгорый грамадзян”, які ліквідаваў сацыяльныя гарантыі і льготы для найбольш незабяспечанай часткі насельніцтва. Закон быў прыняты парламентам на мінулай сесіі практычна аднагалосна, супраць прагаласавалі толькі адзін дэпутат. За прыняццё закона, які адмяняе льготы студэнтам, навучэнцам, пенсіянерам і “чарнобыльцам”, прагаласавалі і Ганаровы грамадзянін Бялыніцкага раёна Уладзімір Канаплёў, які з’яўляецца дэпутатам Палаты прадстаўнікоў ад Бялынічыны.

Збор подпісаў супраць адмены льготыў праводзіўся у гарадзкім пасёлку Бялынічы, а таксама у вёсках Вялікая Машчаніца і Любяное. Для мношчкі пенсіянераў было навіною, што “народныя абраннікі вырашылі пазбавіць іх льгот на аплату за праезд грамадзкім транспартам, за камунальныя паслугі ўжо з канца снежня гэтага года.

У першы дзень асенняй сесіі дэпутатаў Палаты прадстаўнікоў 2 кастрычніка подпісы жыхароў Бялынічыны разам з подпісамі іншых грамадзян Беларусі, якія выступаюць супраць прынятага закона, перададзены у парламент.

Нагадаю, што 4 лістапада у межах асенняй палітычнай кампаніі Аб’яднаных дэмакратычных сіл “Сацыяльны марш” у Мінску павінны адбыцца мітынг і дэманстрацыя, мета якой - прыцягнуць увагу ўладаў і грамадзян да сітуацыі з сацыяльнымі гарантыямі насельніцтва.

Іван Барысаў

НЯЧЭСНЫЯ

У Беларусі толькі 25 незалежных грамадзка-палітычных выданняў

Беларуская асацыяцыя журналістаў паведамляе, што за апошнія два гады колькасць друкаваных СМІ зменшылася на 270 выданняў. Нездзяржаўных выданняў грамадзка-палітычнай скіраванасці, якія рэгулярна выходзяць накладам ня менш як 1 тысяча асобнікаў, засталася толькі дваццаць пяць. Сітуацыю ўскладніла нядаўняе рашэнне ўладаў перарэгістраваць прыватных прадпрыемстваў.

На сёння нездзяржаўная газета “Народная воля” мае юрыдычны статус прыватнага ўнітарнага прадпрыемства.

Дарадца выдання ў прававых пытаннях юрыст Гары Паганяйлатлумачыць:

“Вельмі цяжка вядзе газета свой бізнэс. Улада зрабіла ўсё, каб выданне ня трапіла ні ў “Белсаюздрук”, ні ў сетку раздробнага гандлю. А калі яшчэ забароняць друкаваць за мяжой, то ў такіх умовах газета наўрад ці захаваецца”.

“Аббудзецца ўдушэнне свабоднай прэсы”

Гары Паганяйла лічыць, што пэрспектывы рэгіянальнай прэсы яшчэ больш сумныя:

“Там накладкі маленькія. А чым меншы наклад газеты, тым большыя выдаткі. Пераход ва ўнітарныя прадпрыемствы толькі павялічыць гэтыя выдаткі. Зробіць эканамічна няэтазгоднай такую дзейнасць. Аббудзецца ўдушэнне свабоднай прэсы”.

“Гэта азначае паўторную рэгістрацыю ў Мініфармацыі”

Акрамя зваротаў у падатковыя інспекцыі ўладальнікам нездзяржаўных СМІ давядзецца наведваць Міністэрства інфармацыі.

Гаворыць Віктар Гурэцкі — начальнік аддзела гэтага ведамства:

“Мы патрабуем дакумэнты: пасведчанне аб рэгістрацыі прыватнага ўнітарнага прадпрыемства, яго статут. У статуте, у адпаведнасці з артыкулам 21 “Закона аб друку”, мусяць быць усе звесткі. У існасці, гэта азначае перарэгістрацыю”.

“Нездзяржаўныя грамадзка-палітычныя выданні існуюць ва ўмовах дыскрымінацыі”

У Беларусі на сёння трынаццаць нездзяржаўных выданняў выкінутыя з падпісных каталёгаў, а дванаццаць не прадаюцца прадпрыемствамі “Саюздруку”.

Пра новыя перашкоды гаворыць намеснік старшыні Беларускай асацыяцыі журналістаў Андрэй Бастунец:

“Ня простыя гэта праблемы, бо сёння нездзяржаўныя грамадзка-палітычныя выданні існуюць ва ўмовах эканамічнай дыскрымінацыі. Праблемы ў іх шматлікія, перадусім з распаўсюдам. Зразумела, што Беларускай асацыяцыі журналістаў гатовая аказаць юрыдычную і кансультацыйную дапамогу нашым калегам”.

Вячаслаў Кулік

ЧЭСНЫЯ

“Гомельская праўда” прызналася ў хлусьні

Ў СУДЗЕ ЧЫГУНАЧНАГА РАЁНУ ГОМЕЛЮ ПРАДСТАЎНІЦА АФІЦЫЙНАЙ ГАЗЕТЫ “ГОМЕЛЬСКАЯ ПРАЎДА” АЛЕНА АЛЕНЧАНКА ПАГАДЗІЛАСЯ БЕЗ СУДОВАГА РАЗЬБІРАЛЬНІЦТВА НАДРУКАВАЦЬ АБВЯРЖЭНЬНЕ СВАЁЙ ПУБЛІКАЦЫІ.

З пазовам выступіў грамадзкі актывіст, сябар Аб’яднанай грамадзянскай партыі Леанід Судаленка.

Як напісаў у пазове ў суд спадар Судаленка, у артыкуле “Сваіх дзяцей — за мяжу, чужых — у барацьбіты за дэмакратыю” (надрукаваны сёлета 2 жніўня), аўтар С.Грушэнка прыпісаў яму “ня толькі

амаральныя, але нават і злачынныя дзеянні”.

У артыкуле пісалася, што сябры закрытага ўладамі грамадзкага аб’яднання “Грамадзянскія ініцыятывы”, сябрам якога быў і Судаленка, заклікалі моладзь, названую газетай “гарматым мясам”, удзельнічаць у антыграмадзкіх мерапрыемствах.

Было напісана, што сын актывіста паехаў на вучобу ў Польшчу паводле праграмы для апазыцыйных актывістаў, хоць у дзейнасці апазыцыі ўдзелу ня браў.

Спадар Судаленка папярэдне звяртаўся ў рэдакцыю газеты — патрабаваў абвергнуць неспраўдныя звесткі, але адказу не атрымаў.

Таму Леанід Судаленка і звярнуўся ў суд з пазовам пра абарону гонару й годнасці.

ДОЛГ ИНТЕЛЛИГЕНЦИИ

Николай ЦАРЬКОВ,
заслуженный учитель
школ РСФСР

Начиная разговор о такой серьёзной теме, хотелось бы напомнить нашим читателям о сути термина «интеллигенция». Интеллигенция (intelligens (латин.) — понимающий, мыслящий, разумный) — это общественный слой людей, профессионально занимающихся умственным, преимущественно сложным, творческим трудом, развитием и распространением культуры.

Бесспорно, когда научно технический прогресс, культура и искусство являются основной созидательной силой человеческого общества, интеллигенция идёт в его авангарде. Путь белорусской интеллигенции на фоне собратьев в других государствах Европы отмечается особым трагизмом и огромными потерями. Сколько войн и насилия прокатилось по территории Беларуси. И всякий раз враг, пытаясь подчинить себе эти земли и живущий на ней народ, основной удар наносил по людям, играющим ведущую роль.

Интеллигенция нашей страны, как и любой страны мира, является частью плоти своего народа. Она даже гораздо ближе к нему, чем в других странах. Ибо она в своём большинстве не имеет такой богатой родословной, как, например, в Англии или во Франции. Наша интеллигенция состоит преимущественно из сыновей и дочерей, внуков, и лишь иногда правнуков крестьян и рабочих. Это, казалось бы, должно положительно сказываться на её роли в жизни общества. Однако реальность говорит об ином. Слово «интеллигенция» в нашем обществе,

к сожалению, пока произносятся с большой долей иронии и отрицательного подтекста. Начало такого подхода было заложено со времён революции 1917 года. Тогда Ленин, ратуя на словах за использование потенциала старой интеллигенции в строительстве государства диктатуры пролетариата, в ярости и злобе заявил, что интеллигенция — это не совесть, а «г-но нации». «Красный террор» Ленина продолжил Сталин. В эпоху его мрачного правления репрессии превратились в адскую машину, коснувшуюся всех слоёв общества. Прикрываясь фиговым листком большевистской идеологии о «нарастающей классовой борьбе», по-прежнему, в первую очередь, преследовалась интеллигенция, как главный оппонент тоталитаризма.

К большому сожалению, нечто подобное мы наблюдаем и в современной Беларуси. Авторитарная власть на словах ратует за повышение интеллектуального, культурного уровня нашей нации и даже строящая помпезные библиотеки и создающая «силиконовые долины», на деле же постоянно воюет с творческими организациями (союз белорусских писателей), известными людьми науки, техники, просвещения, культуры. С тысячами не таких публичных, но не менее талантливых, смелых и мужественных представителей интеллигенции, проживающих в глубинке нашей страны. Ныне даже элементарное право человека зарабатывать материальные блага своим трудом переводится в плоскость идеологии. Инакомыслящие люди лишаются работы, не имеют возможности обеспечить себя даже самым скромным достатком. «Приурочение» властью интеллигенции в современной Беларуси приобрело даже более уродливые формы, чем при сталинизме.

Желание иметь хлебное место под солнцем, конформизм, соглашательство в ущерб правде и справедливости присуще части сегодняшней интеллигенции. В этой связи мне вспоминаются слова академика Дмитрия Лихачёва: «Многие думают, интеллигентный человек — это тот, который много читал, получил хорошее образование, много путешествовал и владеет несколькими языками. А между тем можно иметь всё это и быть неинтеллигентным, и можно ничем этим не обладать в большей степени, а быть всё-таки внутренне интеллигентным человеком.

Образованность нельзя смешивать с интеллигентностью. Образованность живёт старым содержанием. Интеллигентность — сознанием нового и осознанием старого как нового».

Несомненно, это верная оценка интеллигентного человека. Лично я давно пришёл к выводу, что настоящей интеллигентности нет без совести, чести, долга и ответственности за всё, что происходит вокруг тебя. Если подходить с такой справедливой меркой, то надо констатировать, что многие граждане нашей страны, причисляющие себя сегодня к интеллигенции, таковыми, по сути, не являются.

Будем реалистами и искренними. Большинство простых людей труда нынче принимают жизнь безвольно и обречённо. Прожил день до вечера — и хорошо. Совсем другое — человек мыслящий. Сколько тревожных мыслей, терзаний, бессонных ночей ложится на его плечи.

Несомненно, что интеллигенция более ясно, чем какая-либо другая группа общества, понимает исключительную сложность нынешнего политического, экономического и духовного состояния нашего, пока ещё суверенного государства. Она понимает, что наша независимость и процветание нуждаются в осознанной поддержке всего народа. Сегодня очень важно донести эту тревогу и понимание за будущее для всех граждан страны.

В этих условиях можно сказать, что помочь гражданам страны отбросить страх, различные накопившиеся обиды, нагнетаемую сегодня идеологическую ненависть, стать в политическом, гражданском и нравственном развитии выше властных попечителей, чтобы результативно оказывать на них влияние, бороться за права и свободы, за лучшее будущее, может только разумная, совестливая и самоотверженная интеллигенция. Преодолевая непонимание и даже вражду к себе определённой части общества, постоянные беспощадные, циничные притеснения автократов, она обязана честно выполнить свой долг, отстаивать правду и справедливость, служить не каким-то отдельным личностям, а только суверенному Отечеству и народу. Таков её долг и призвание.

На Эўрапейскі? Марш!

МЫ ўжо НЕАДНАРАЗОВА ПІСАЛІ ПРА ПРЭВЭНТЫўНЫЯ АРЫШТЫ, ЯКІЯ НАПАРЭДАДНІ ЭўРАПЕЙСКАГА МАРШУ АЖЫЦЦЯўЛЯЛІ БЕЛАРУСКІЯ "АХОўНІКІ ПАРАДКУ". СЕНЬНЯ РАСПАВЯДЗЕМ ПРА ГЭТА НА АСОБНЫМ ПРЫКЛАДЗЕ НАШАГА КАЛЕГІ З МАГІЛЕВА, ПРА ЯКІ ў СВАІХ РЭПАРТАЖАХ ПАВЕДАМІЛА РАДЫЕ СВАБОДА. ХРАНАЛЁГІЯ ПАДЗЕЯў ВІТРЫМАНАЯ.

МАГІЛЁў: УНАЧЫ ЗАТРЫМАЛІ ЗьМІТРА САЛАўЁВА

12 кастрычніка.

Намесніка старшыні гарадзкой арганізацыі партыі БНФ Зьмітра Салаўёва затрымалі блізу першай гадзіны ночы каля гатэлю "Магілёў". Непадалёк ад гатэлю ён жыве.

Ноч З.Салаўёў правёў у ізалятара часовага ўтрыманьня.

Дзяжурны Ленінскага аддзелу міліцыі Магілёва паведаміў праваабаронцу Барысу Бухэлю, што Зьмітра Салаўёва затрымалі нібыта за хуліганства.

Сеньня над грамадзкім актывістам адбудзецца суд.

ЗьМІТРУ САЛАўЁВУ ДАЛІ ПЯЦЬ СУТАК

13 кастрычніка.

Ленінскі суд Магілёва пакараў намесніка старшыні гарадзкой суполкі партыі БНФ Зьмітра Салаўёва пяцьцю суткамі адміністрацыйнага арышту. Судзьдзя Ірына Сарока прызнала яго вінаватым у здзяйсненьні адміністрацыйнага правапарушэньня. Паводле пастановаў, ён нібыта спраўляў патрэбу на вуліцы Крыленкі, у цэнтры гораду.

Суд над актывістам праходзіў з адвакатам, дамову зь якім заключыла ягоная жонка Надзя. Абвешчаны ўчора ў судзе перапынак Зьміцер Салаўёў правёў у ізалятара часовага ўтрыманьня. Ён сядзеў у камэры адзін.

Сеньняшняе судовае паседжаньне доўжылася амаль чатыры гадзіны.

Судзьдзя сфармулявала вырак на падставе паказаньняў сьведкаў, якія ёй падаліся больш праўдападобнымі. У суд не зьявіліся міліцыянты з роты хуткага рэагаваньня, якія затрымлівалі Зьмітра Салаўёва. Міліцыянты Крывулін, Астапаў ды Драздоў тэрмінова выехалі ў службовую камандзіроўку ў Менск.

Супраць актывіста сьведчылі двое маладых людзей: судовы выканаўца гаспадарчага суду Аляксандар Гладкі, ды будаўнік фірмы "Армстрой" Андрэй Гладынец. Абодва, нібыта, бачылі як актывіст здзяйсняе правапарушэньне.

Гладкі і Гладынец а палове на дванацатаю ночы пілі безалькагольнае піва на дзіцячай пляцоўцы каля дома, дзе затрымалі Зьмітра Салаўёва.

Паказаньні сьведкаў абвінавачваньня ў судзе супярэчылі таму, што яны пісьмова тлумачылі ў міліцыі. Адвакатка Зьмітра Салаўёва назвала такія паказаньні "выбарчай памяцьцю". Сьведкі бачылі, што Салаўёў робіць, але дакладна не маглі апісаць таго месца, дзе яны знаходзіліся. Ня здолелі яны апісаць і затрыманьне, бо яно ў іх ня выклікала цікавасьці.

Судзьдзя не звярнула на ўвагі на супярэчнасьці, аднак зазначыла, што паказаньняў сьведкаў абвінавачваньня дастаткова, каб прызнаць Зьмітра Салаўёва вінаватым.

Вырак суда адвакатка назвала не аб'ектыўным і надуманым.

Зьміцер Салаўёў вінаватым сябе не прызнаў. Затрыманьне і прысуд, ён лічыць палітычна матываванымі. "Усё зроблена, каб я не патрапіў на "Эўрапейскі марш", зазначыў "Свабодзе" па сканчэньні суда Зьміцер Салаўёў.

ЗьМІЦЕР САЛАўЁў НА ВОЛІ

17 кастрычніка

А палове на першую ночы выйшаў на волю намеснік старшыні Магілёўскай суполкі Партыі

НЯГЛЕДЗЯЧЫ НА РЭПРЭСЫ, ЗьМІЦЕР НЯ СТРАЧВАЕ АПТЫМІЗМУ АДНОСНА ЭўРАПЕЙСКАЙ БУДУЧЫНІ БЕЛАРУСІ

БНФ Зьміцер Салаўёў. У ізалятара часовага ўтрыманьня ён адседзеў пяць сутак адміністрацыйнага арышту.

Зьмітра Салаўёва ля ізалятара часовага ўтрыманьня сустралі тры дзiesiąткі паплетнікаў. Дома Зьмітра чакала жонка Надзя і трох гадохгадовая дачка Ялінка.

Зьміцер Салаўёў большую частку пакараньня адбыў у камэры адзін. Зрэдку да яго падсаджвалі аднаго-двух чалавек. Усе пяць сутак ён адмаўляўся ад ежы, піў толькі мінэральную ваду. Шмат чытаў. Некаторыя міліцыянты прасілі ў яго пачытаць "што-небудзь з апазыцыйнага".

12 кастрычніка Зьмітра Салаўёва затрымаў нарад міліцыі хуткага рэагаваньня. 13 кастрычніка судзьдзя Ленінскага суда Магілёва Ірына Сарока прызнала Зьмітра Салаўёва вінаватым у адміністрацыйным правапарушэньні.

ЧАТЫРНАДЦАТАГА КАСТРЫЧНИКА Ё МЕНСКУ АДБЫЎСЯ ЭЎРАПЕЙСКІ МАРШ. ГЭТА БЫЛА АДНА З АКЦЫЯЎ АПАЗЫЦЫІ, СКІРАВАНАЯ НА ЗГУРТАВАНЬНЕ ПРЫХІЛЬНІКАЎ ЭЎРАПЕЙСКАГА ШЛЯХУ ДЛЯ БЕЛАРУСІ, А ТАКСАМА – ІНФАРМАВАНЬНЕ НАСЕЛЬНІЦТВА ПРА ВЫГОДЫ, ЯКІЯ МОЖА ДАЦЬ НАШАЙ КРАІНЕ ПРЫНЯЦЬЦЕ ПРАПАНОВАЎ ЭЎРАЗЬВЯЗУ. АБ ПОСЬПЕХАХ І ХІБАХ НА ШЛЯХУ МАРША ВЫ МОЖАЦЕ ДАВЕДАЦЦА НА НАСТУПНЫХ СТАРОНКАХ, ДЗЕ ВЫКАРЫСТАНЫЯ МАТАР’ЯЛЫ ЗЬ НЕЗАЛЕЖНЫХ БЕЛАРУСКІХ СМІ.

ЭЎРАПЕЙСКІ МАРШ ІДЗЕ ПА ГАЛОЎНЫМ ПРАСПЕКЦЕ СТАЛІЦЫ

Удзельнікі Еўрапейскага марша выйшлі калонай ад Кастрычніцкай плошчы і рухаюцца ў бок Акадэміі навук. Колькасць маніфэстантаў увесь час расце. Зараз іх каля 5 тысяч чалавек.

ВЫСТУП АЛЯКСАНДРА МІЛІНКЕВІЧА ПЕРАД УДЗЕЛЬНІКАМІ ЭЎРАПЕЙСКАГА МАРША

Грамадзяне Беларусі!

Сёння мы прайшлі маршам. Сёння мы перамаглі страх.

Страх – ён як іртуць. Ён разліты па нашай краіне. Ён атруціў нашы душы.

Але мала перамагчы страх адзін раз.

Нам трэба раз за разам выходзіць на цэнтральныя праспекты і дэманстраваць сваю любоў да Айчыны, волю да Свабоды, свой выбар еўрапейскага шляху развіцця.

Маніфэстацыі – самыя эфектыўны спосаб барацьбы за свабоду. Сядзячы ў хаце – нічога не даб’емся. Трэба выходзіць! Столькі, колькі спатрэбіцца, каб вызваліць саміх сябе і наш народ. Няма іншай рады. Свабоды трэба дамагчыся, яе трэба заслужыць. Так рабілі іншыя народы Еўропы.

Прэч сумневы, у адзінстве сіла!

Улады затрымалі дзясяткі людзей у сталіцы і ў рэгіёнах, бо ўздому рэгіёнаў яны найбольш баяцца. Улады смяротна баяцца масавасці маніфэстацый. Але гэтыя людзі душою і думкаю з намі.

Яны - з намі, мы – заадно! Жыве Беларусь!

Дзяўчаты і хлопцы! На вас, наша моладзь, надзея! Слухайце сваё сумленне, рабіце дабро і нічога не бойцеся.

Сябры Беларусі з розных краінаў Еўропы прыехалі 14 кастрычніка ў Мінск. Дзякуй ім!

Звяртаюся і да тых, хто яшчэ не адолеў страх, хто яшчэ не ачысціўся ад іртуці хлусні. Мы адна нацыя. У нас роўныя правы і супольная будучыня. Мы – еўрапейцы! Мы – гаспадары дзяржавы, мы – крыніца ўлады. Падтрымайце еўрапейскі выбар для Беларусі! Гэта адзіны шлях да здароўя

нашых унукаў, добрае адукацыі для дзяцей, дабрабыту, які адбудаваў ўжо сабе іншыя нацыі Цэнтральнай Эўропы.

Ад свабоды выйграюць усе. Нават тыя, хто цяпер яе баіцца.

Мы - цэнтральнаеўрапейцы! І мы кажам – жыва і жыве Беларусь!

АЛЯКСАНДР МІЛІНКЕВІЧ НА БАНГАЛОР НЕ ІДЗЕ

Лідэр дэмакратычных сіл Беларусі Аляксандр Мілінкевіч адмовіўся ісці на Бангалор. Як і напярэдадні правядзення Еўрапейскага маршу палітык заявіў, што палітычная частка мерапрыемства павінна адбыцца толькі ў цэнтры сталіцы. Каля Акадэміі навук да Аляксандра Мілінкевіча падыходышоў супрацоўнік УУС Мінска Найдзенка і прапанаваў, яму як арганізатару, узначаліць калону, якая рухаецца на Бангалор. Мілінкевіч адмовіўся.

- Я згодны з маладымі патрыётамі, што сваю палітычную волю беларусы павінны выказваць у цэнтры сталіцы. Таму палітычная частка Еўрапейскага маршу мае скончыцца менавіта каля Акадэміі навук.

А. МІЛІНКЕВІЧ: 14 КАСТРЫЧНИКА МЫ ПАКАЗАЛІ, ШТО МЫ МОЦ

Дарагія суайчыннікі!

Шчыра ўдзячны кожнаму з Вас, хто ў чарговы раз праявіў асабістую мужнасць, прысвяціўшы нашай Беларусі і справе еўрапейскага выбару дзень 14 кастрычніка.

Мы даказалі, што ў Беларусі ёсць людзі, адданія нашай Айчыне і гатовыя бараніць яе нацыянальны інтарэс.

Удзячны таксама еўрапейскім палітыкам і дыпламатам за сталую ўвагу да Беларусі і падтрымку нашай барацьбы за Свабоду і еўрапейскую будучыню Беларусі.

14 кастрычніка мы адваявалі сабе частку грамадскай прасторы, мы паказалі, што мы моц і таму ўлада была вымушаная лічыцца з

намі ды ісці на наступкі. Але не забывайма пра дзiesiąткі затрыманых і нясправядліва асуджаных напярэдадні Еўрапейскага маршу, не забывайма пра палітычных вязняў і сістэму палітычнага пераследу, навязаную беларускаму грамадству.

Мы на самым пачатку нашага шляху ў аб’яднаную Еўропу. Гэты шлях палягае на нашай большай адказнасці і волі беларускай грамадзянскай супольнасці.

Мы патрабуем адулады выканання 12 ўмоваў Еўразвязу, паколькі выкладзеныя там крокі адпавядаюць інтарэсам кожнага грамадзяніна Беларусі. Мы патрабуем пачатку роўнага і ўзаемапаважлівага дыялогу ўлады з незалежным грамадствам.

Мы не адны. Нас шмат у нашай краіне, у нас вялікае кола добрых сяброў па ўсім свеце, з намі Бог, дух продкаў, наша вера і прага да Свабоды. Толькі еўрапейская Беларусь мае будучыню як дзяржава, як нацыя свабодных і заможных людзей

ЭЎРАПЕЙСКІ МАРШ У ВІЦЕБСКУ

Рух “За свабоду” падаваў заяўку на правядзенне маршу ў Віцебску. Замест прыхільнікаў руху “За Свабоду” на цэнтральнай плошчы Свабоды стаяў мікрааўтобус са спецназам, вакол якога шпацыравалі людзі ў форме. Некалькі групаў у цывільным занялі пазіцыі ва ўсіх кутках пляцы. Патрулі міліцыянтаў атабарыліся вакол чакаемага месца падзеяў.

- Сёння вакол плошчы Свабоды, дзе звычайна збіраюцца прадстаўнікі віцебскай апазіцыі, былі сабраны, відаць усе, хто не пільнаваў Паўла Севярынца, Алену Фаміну, і іншых актывістаў, - распавяла актывістка Руху “За Свабоду” Таццяна Севярынец.

Нягледзячы на гэта актывісты змаглі зладзіць інфармацыйную акцыю ў іншых месцах горада.

- Балонікі, валашкавага колеру стужачкі, якія абвіталі дрэвы, інфармацыя для жыхароў аб еўрапейскім шляху развіцця, што раздавалі ў цэнтры горада – так Віцебск далучыўся да Мінску, - адзначыла Таццяна

На Эўрапейскі?
Марш!

Стар. 3

Долг
интеллигенции

Стар. 4

Каб сонца
засланіць...

Стар. 6

ВЫІБАР

Газета Магілёўскай абласной кааліцыі дэмакратычных сілаў

Кожны выбірае па-свойму

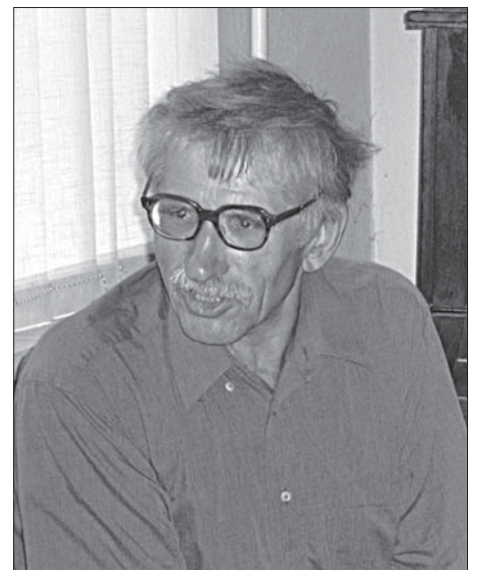
Як жа шмат залежыць ад правільнага зробленага выбару! Выбіраюць усе, выбіраюць усё, але адны бачаць толькі сёняшні дзень, другія глядзяць далей. Адны лічаць за лепшае трымацца за тое што маюць на сёння, і каб ні ў якім разе не страціць: пасаду, працу, службовае становішча. Другія думваюць пра будучыню сваіх дзяцей і ўнукаў, бо разумеюць што іхні лёс залежыць ад дзяржаўнага ладу, ад таго як будзе дзяржава захоўваць іхнія правы. Канешне калі казаць пра будучыню ўнукаў, то нашы дзяржаўныя дзеячы аб сваіх клапацэннях, хаця б таму што маюць магчымасць даць добрую адукацыю, шмат хто - і за мяжой.

Ну а які лёс чакае нас з вамі, нашых дзяцей, унукаў? Давайце паразважаем, бо гэта толькі на першы погляд галоўным з'яўляецца добры харч і вопратка. Гэта важна, але не галоўнае. Добры харч і цёплы хлеў задаволяць і парсючка. Чалавек жа яшчэ і думае. І хаця б сам сабе задае пытанні: чаму, калі ты ў такой добрай дзяржаве жывеш, дарэчы, жывеш у параўнанні з іншымі краінамі вельмі мала? Чаму ад такога добрага жыцця нас усё меней і меней? Чаму у самай дэмакратычнай краіне забараняюць ня толькі свабоду слова, свабоду шэсцяў, але навогул - проста хадзіць па сваёй зямлі там, дзе хачу.

Я асабліва вырашыў наведаць пад Воршай месца нашай вайсковай славы на Крапіўне, дзе нашы славуць продкі 8 вераня 1514 года ушчэнт разбілі захопнікаў. Хацеў, каб і ўнучка ведала гісторыю айчыны, каб паслухала сучасных паэтаў, бардаў, хацеў паглядзець рыцарскі турнір. Але нічога не атрымалася, аказваецца знайшлі міну, ачапілі поле славы васкоўцамі, а на дарогах выставілі шмат міліцыянтаў - каб не было сумна, дык было б вельмі смешна. Завезлі нас у гарадзкі

аддзел, перапісалі, пратрымалі тры гдзіны. Пытаюся за што? Адказ - маем права! Так то яно так, але ж трэба маць яшчэ і маральнае права, ды і папрасіць прабачэння за бязглуздзіцу. Выходзіць што зلودзеяў няма каму лавіць. Ці думалі мы што нас чакае такі, лёс калі 27 ліпеня 1991 года абвясчалі незалежнасць рэспублікі? Ці думалі мы ўсе калі слухалі па тэлевізіі і радыё, тады яшчэ дэпутата А. Лукашэнку (Які крыў на чым свет стаіць усю уладу), што калі ён прыйдзе да улады, то ўсе гэта кане ў лету, што затанецца свабода слова толькі для аднаго чалавека. Што з намі стала?

Збіраю подпісы па вылучэнні у абласныя дэпутаты, прабачце, за сябе. Шмат хто адмовіўся і не толькі таму што я такі ўжо дрэнны, (урэшце - не галасуй), проста баяцца - так і казалі. Гэта наш выбар. З самага верху чуваць заклікі да барацьбы з карупцыяй, прыводзяць прыклады пакарання за яе. Але ці можна сапраўды весці барацьбу з карупцыяй, калі нідзе у нашых СМІ не ма крытыкі у адрас вышэйшага чынавенства. Вы читалі шаноўныя ў "Савецкай вёсцы" Крытыку па выканкамаўцаў? Але ж гэта наша газета, бо яна выдаецца за нашы падаткі. Чыноўнік павінен адчуваць кантроль грамадзкасці. Трактарыст, даярка не будуць карупцыянерамі. Колькі разоў мне заяўлялі дактары, настаўнікі: я дзяржслужачы і нічога не падпішу, бо ёсць кантракт. Гэта так, а мне па-першае, служба дзяржаве і служба адной асобе, гэта, як кажуць у Адэсе рэчы розныя, па другое - гэта быў наш выбар, заставацца сляпымі, глухімі, нямымі. Зараз дзяржава хавае ад грамадзкасці сапраўднае становішча, па чарнобыльскім праблемам. Інакш чаму не дазволена друкаваць артыкулы І. Нікітанкі на гэту тэму. Ня ведаю як паўплываюць на здароўе людзей лядовыя палацы,

а з тым, што недастатковае абследванне хаця б дзяцей, не дабавіць ім здароўя, ўсе вы пагадзіцеся. Гэта вельмі сур'ёзная праблема для нас усіх, трэба біць ва ўсе званы. А каму біць?

У нармальных краінах ёсць улады, ёсць апаненты улады, што есць нармальна. Могуць памыляцца, і тады іх трэба ставіць на месца. У нас жа ёсць улада і ворагі ўлады. Гэта ненармальна. Мы ня ворагі - ў нас адна краіна, нам жыць у ёй. Давайце ставіць праблемы на абмеркаванні, весці спрэчкі адкрыта і цывілізавана, хай людзі слухаюць і робяць свой выбар. Я шмат гадоў працаваў кіраўніком саўгаса, а затым калгаса, і бывала так, што просты чалавек даваў параду такую, што ні я, ні хто са спецыялістаў ня мог да гэтага датумаць. Так што мы ня дурані. Трэба толькі даць нам мажлівасць зрабіць свой выбар.

Мікалай Юркой